

שחור ולבו

בחיי שוואב לי הקב לשמוע סיפורים כאלה. אבל מה לעשות, גם סיפורי-אהבה גדולים לפעמים נגמרים, ומחובתי המיך צועית לספר לכם שהחיים הם לא תמיד גן של-שושנים.

את הכדורסלן **איציק בהן**, חבר נבחרת ישראל לכדורסל, אתם מכירים? על **מריה האו**, הרוגמנית הכושית, שמעתם? או לשניים האלה היה סיפור-אהבה, שהתחיל בנשיקות בדיסקוטק בפילרלפיה, נמשך שנה וחצי, ונגמר במכות, במישטרה בתל-אביב.

איציק הוא לא סתם כדורסלן. מכבי תל-אביב תלתה בו הרבה תיקוות. כבר לפני לפני שש שנים, כשהיה בן 15, **שמולק** (זה שיש לו שם רוסי שאייאפשר לבטא) מהנהלת מכבי תל-אביב צד אותו בירושלים. ניתקו אותו מאמו, שכמו כל אמה יהודיה חשבה שאיציק יגמור בגרות, ואחרי-כך היה עורך-דין או שני כזה, והקטן, שכבר אז היה גובה מעל שש מטר, עבר, ברוב כבוד, לשחק בעיריבלי-הפסקה.

במכבי תל-אביב טיפחו את הצעיר המי גורל. קרעו אותו באימונים, אבל ציפרו אותו ברירה על חשבונם, חשבון פתוח במיסעדות ויחס חם. עם הזמן, שככו געגועיו לאמא האוהבת, והוא התנגר, למד להסתדר, למד לשחק כדורסל, ואפילו מצא תכרה-לחיים. מריה היא מפילרלפיה. בארצנו הקטנטנות אי-אפשר להתעלם ממנה. היא גם יפה, גם חתיכה וגם שחורה.

איציק ומריה גילו זה את זה באוקטובר 1988, בדיסקוטק בפילרלפיה. התאהבו, ואי-אפשר להודיע כבר גרו ביחד ברמת-אביב. הכל היה טוב. כמו בסרטים. היא יפה

מריה האו ואיציק בהן
השכנים לא האמינו

איציק ישב על הספסל במכבי תל-אביב הרבה שנים. את עולמו קנה במישחקי-הגמר של מכבי נגד האיטלקים לפני שנה. **ראלף קליין** שלח את איציק לשחק במקום **קרוין מלגרי**, שספג חמש עבירות, ואיציק, חסר-הניסיון, הוביל את הקבוצה להתקפות נגד **דינר מנג'ין** וחבריו כמו כוכבי-כדורסל ותיק. גם השכנים לא האמינו שאיציק שוב התקף, אבל הפעם רווקא את מריה. לבקשתה של מריה הזמינו מישטרה.

אבל איציק לא ויתר על המתנות שנתן. הוא גרר אותה שוב לדירה, ורק אחרי מאבק קשה הצליחה להימלט לשכנה, גלית.

מריה וגלית נסעו למישטרה להגיש תלוי נה, ולבית-חולים לקבל טיפול. איציק נחקר במישטרה והכחיש את הכל. **וילי סימס** ואשתו **אריאלה**, חברים של בני-הזוג, הזמינו אותם אליהם כדי לנסות להרגיע את הרוחות.

הוא אמר למריה שהוא מאוד מצטער ומבקש סליחה: **אני יודע שטעיתי**. מאוחר יותר קלטתי מה שעשיתי, ואני מתחרט על זה.

הוא לא שאל האם מריה נפגעה. הוא לא התייחס אליה, ואף לא שאל מה שלומה. מריה הנעלבת שאלה אותו למה הכחיש במישטרה את המעשה, והתשובה שקיבלה היתה: **אני לא רוצה שייצא לי שם של אלים!**

מריה לא נשארה חייבת: **אם אתה די גבר כדי להרכיב, אז שתהיה גם די גבר כדי להודות!**

אחרי כמה ימים החליט איציק שהוא אמנם מבין במישחקי-כדורסל, אבל במישטרה זה לא התחום שלו. אולי גם פחד שאמא בירושלים תשמע שפתחו נגדו תיק במישטרה, זה אף יותר גרוע מלהינשא למריה. הוא אור אומץ והלך לבקר את מריה באכסניית-הינוער בתל-אביב. מטרת הביקור היתה לנסות לשכנע אותה לבטל את התלונה נגדו.

השניים ניהלו משאומתן. היא ויועציה מצד אחד, הוא ויועציו מנגד, והחברים המ' שותפים, באמצע, ניסו לפשר. אחרי ריונים ארוכים החליטה מריה שלא לבטל את התלונה, ומאו ועד היום דרכיהם נפרדו.

אמנם סוף רע, אבל כמו שאומרים, כל סוף הוא גם התחלה חדשה, וכל עוד מדובר בשני צעירים כלי-כך מוצלחים — אני אופטימית. בינתיים עברה מריה לגור בדירה שכורה, ומנסה להתחיל בארץ קאריירה כדוגמנית. איציק מקווה להמשיך בקאריירה בכדורסל וחור, אחרי שש שנים, לגור עם המישפחה האוהבת בירושלים.

איציק מאוהבתו שחומתי-העור. גם האמא, כננה, יודעת לשמור אישית לוחצת, ובחוסר רגישותה פנתה למריה וביקש שה ממנה שתעזוב את איציק, בטענה שהוא זקוק לבחורה ישראלית. האם הסבירה למריה שאישיית אין לה טענות נגדה, אך היא לא מעוניינת שבנה יתחתן עם בחורה לא-יהודיה. מריה: **אחרי ששהייתי פה כמה שבועות, אמרתי לעצמי: איך יתכן שבארץ, שבה נמצאים אנשים מכלי-כך הרבה ארצות, תיתכן אפליה כזאת?**

אז אחרי שאיציק אמר מה שאמר, מריה לא ויתרה בקלות וביקשה הסבר.

הוא נהיה כעוס ורצה ללכת. כשהוא כועס, הוא לא חושב ונעשה אגרסיבי. אך אני ידעתי איך להסתדר עם האגרסיביות הזאת. התחננתי שישאר ושיסביר לי.

הוא אמר שהוא אוהב אותי, אך לא די כדי להישאר איתי!

מריה, בחורה מציאותית, קודם כל עשתה שיחה טרנס-אטלנטית להודיע לאמא שלה שהסיפור נגמר, ומיד ניגשה לארוז את חפי ציה.

איציק החליט שהוא יורד לאלית לסוף שבוע. וכאילו שכח צי'קצ'אק שבמשך שנה וחצי ביתו היה ביתה, אמר למריה שכאשר הוא חוזר הוא לא רוצה לראות אותה בבית. מריה לא ישנה ברחוב. יש לה הרבה חברים ששמחו לארח אותה.

למחרת חזרה לסגור כמה עניינים עם איציק. לפני שעלתה לדירה דיברה עם השכנה, **גלית**, וסיפרה לה את תמצית הסיפור.

איציק כבר חיכה למריה, ואחרי שהחליפו כמה מילים שאל אותה אם היא ראתה את הפתק שהשאיר לה על השולחן.

לתדהמתה של מריה היא גילתה שאיציק הוא אמנם מנוהל, אבל מאוד קטנוני. כפתק היה כתוב שהוא מבקש את כל המתנות שנתן לה: טבעת, שעון, עט יקר-ערך ועוד חפצים שקיבלה בתקופת שיכרוך-החופים.

מריה התמומה לא איברה את קור-רוחה, והודיעה לו שמתנות לא מחזירים ושאינן לה כוונות לתת את מה ששייך לה.

איציק דווקא איבר את קור-רוחו וזרק לעברה שאם לא תחזיר את המתנות, לא תצא מהדירה.

התחילה מהומה. הוא ניסה להוריד מידה את השעון, היא נלחמה בחרוף-נפש, ותוך כמה דקות התחילו השניים להכות זה את זה. מובן שאיציק ניצח, ומריה יצאה לחרר המדרגות חבולה ושותת-דם. אז אני שואלת אתכם, ככה מתנהגים? הייתם מאמינים?

מריה האו
חבולה בחדרה-המדרות